

MINDEN FORRÁSOM BELŐLED FAKAD.

(ZSOLT 87,7)

*C év – Nagyböjt 5. vasárnap**Gondolatok vasárnapra***A VASÁRNAP OLVASMÁNYAI ELÉ**

A Húsvétot előkészítő időszak a vége felé jár A virágvasárnap már a sátoros ünnep kezdete. A mai igehirdetés megadja az ünnepléshez a megfelelő lelkületet: a megtisztulási folyamatot fejezzük be azzal az elhatározással, hogy többé nem vétkezünk.

A megtért lélek hátat fordít a múltnak és a mulandónak egyaránt. Krisztus felé irányítja lépteit. Krisztussal éli a Húsvétot azáltal, hogy szenvedésében és örömeiben vele tart. Tudja, ahhoz, hogy előre jusson lelkiekben, alázatosságra van szüksége. (Iz 43,16-21)

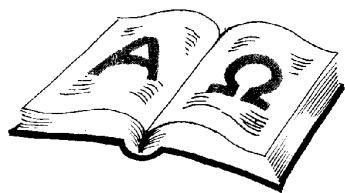
Az irgalmas szívű Jézus a házasságtörő asszonyt sem ítéli el, hanem segíti, hogy új, Istennek tetsző életet kezdjen. Jézust ebben is követi az egyház, amikor intézményeivel gondoskodik az elbukottak felemeléséről és a társadalom kitesztottjainak rehabilitálásáról. Mi sem mondhatunk mások erkölcsi botlásai felett elmarasztaló ítéletet. (Fil 3,8-14)

Természetfeletti elindulásunk és előrejutásunk a legszorosabban kapcsolódik Jézus feltámadásához. Egész lelkiéletünk a húsvéti titokból táplálkozik, él. Jézus szava: „Többé ne vétkezz!”, mindnyájunknak szól. Ezzel barátságába hív bennünket. Azt akarja, hogy belőle merítsünk életet. (Jn 8,1-11)

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 8,1-11)

Abban az időben Jézus kiment az Olajfák-hegyére. Kora reggel újra megjelent a templomban. A nép köréje sereglett, ő pedig leült, és tanította őket.

Az írástudók és a farizeusok egy házasságtörésen ért asszonyt vittek eléje. Odaállították középre, és így szóltak hozzá: „Mester, ezt az asszonyt házasságtörésen érték. Mózes azt parancsolta a törvényben, hogy az ilyet meg kell kövezni. Hát te mit mondasz?” Ezt azért kérdezték, hogy próbára tegyék, és vádolhassák.

Jézus lehajolt, és az ujjával írni kezdett a földön. Ők azonban tovább faggatták. Erre fölegyenesedett, és azt mondta nekik: „Az vesse rá az első követ, aki közületek bűn nélkül van!” Aztán újra lehajolt, s tovább írt a földön. Azok meg ennek hallatára egymás után eloldalogtak, kezdve a véneken, s csak Jézus maradt ott a középben álló asszonnyal. Jézus fölegyenesedett és megszólította: „Asszony, hol vannak, akik vádoltak téged? Senki sem ítélte el?”

„Senki, Uram” – felelte az asszony.

Erre Jézus azt mondta neki: „Én sem ítéllek el. Menj, de többé ne vétkezzél!”

Ezek az evangélium igéi.

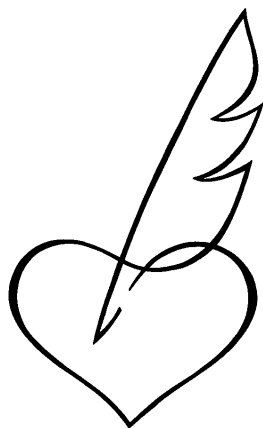
SEGÍTŐ KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUM FELDOLGOZÁSÁHOZ

Átadom-e a szívemet Jézusnak? Ő mindig vár rám! - Jézus a bűnt ítélte el, a bűnösnek irgalmazott. És én? - Az ítélkezés, mások lenézése bűn. Tetten érem-e - akár kicsiben is - a szívemben? - Jézus szíveket gyűjt; ajánljam Neki a szeretteim, barátaim szívét is, s mindazokét, akikért felelős vagyok!
➔ Újból olvasd el az evangéliumot! Valami új van készülőben benned!

A „BÉNA” KÍSÉRTŐ

„A sátán mindent tud, csak egyet nem! Szenvedni másokért, önként, szabadon, szeretetből.” (Bernanos, francia író)

A sátán nem tud: bűnbánatot tartani!

Micsoda sátáni vigyor, kárörvendés lehetett a farizeusok lelkében, amikor a házasságtörő asszonyt Jézus elé vitték. Ördögi vonás, amikor valaki más tévedésének, botlásának, bűnének örül. Hiányzik belőle az igazi szeretet, a javítás szándéka!

Figyelmeztetni nem akar, a bűnös ember csak hadd csússzon a lejtőn minél mélyebbre... Annál jobban meg lehet vetni, kihasználni és zsarolni!

Így vitték, kaján mosollyal, az asszonyt az Úr Jézushoz. „Odaállították középre. Ezt azért tették, hogy próbára tegyék, és vádolhassák. (Jn 8,4-6).

A MÚLT MEGHALADÁSA

A keresztény nemcsak egyetemes, hanem a jövőbe irányuló is. Minden, amit átélünk, végigszenvedünk, vagy ami pillanatnyi örömet okoz számunkra: egy-egy apró mozzanat Isten üdvözítő tervében. Minden perc, minden óra arra figyelmeztet, hogy közelebb kerülünk az örökkévalósághoz, amelyben eltűnik az idő, más lesz a fontos, mint amit mi most

annak hiszünk, és más törvények érvényesülnek: nem azok, amelyek jelenleg határozzák meg életünket, gondolkodásunkat.

A HÁZASSÁGTÖRŐ NŐ IMÁJA - Lukács lászló

Jézus!

A szívemet összetörték. Házasságot törtem, és most életemre törnek.

Porban fekszem. Körülöttem gyűlölet, megvetés, kiabálás.

Kövek és kőszívek.

Félek! Nem készültem fel a halálra.

Akartam még élni, szeretni, megtisztulni, életet adni, gyermeket nevelni...

S Te hozzám hajolsz, szemembe nézel, s szemedben sosem látott gyengédség.

Szívembe látsz; titkomat porba írod, te értesz egyedül.

Ellenségeim szertefoszlanak.

Csak te és én. Tekinteted tart engem. Sosem volt intimitás.

Felsegítesz. Szólsz hozzám. Szavaid felszabadítanak.

Elküldesz, és én maradnék örökre. Veled, aki új életet adtál nekem. Amen.

ÚJRAKEZDHETEM! MOST IS, MA IS... - (Gyökössy Endre)

Aki ebben a történetben is megfigyeli Jézus magatartását, lehetetlen, hogy igézete alá ne kerüljön — mennyire megértő, beleélő, együttérző tud lenni az emberrel, jelen esetben ezzel a kis bukott asszonnyal. Egyszer egy öreg orvos barátom mondotta: „Gyógyítani csak olykor-olykor tudunk. A fájdalmakat enyhíteni már gyakrabban. De megérteni, szeretni a beteget, vigasztalni, azt mindig tudhatnánk; de kár, hogy gyakran nem cselekedjük ezt a legfontosabbat!” — Nos, ez volna a tanítvány szolgálata is.

Ennek a történetnek külön buktatója, hogy ha nem jó füllel halljuk vagy sanda szemmel olvassuk, félreérthető. (Ezért maradt ki több régi kéziratból is, és a legelső idők ránk maradt ígehirdetéseiből is.) Pedig világosan elhangzik a végén egy mondat, amelyből kitűnik, hogy Jézus nem a bűnt védi, jelen esetben a házasságtörést, hanem csak a bűnöst. Hiszen azt mondja az asszonynak: „Menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” Mit kell észrevennünk és megértenünk ebből?

Jézus hallatlan tapintatát. Nem vájkál bele az asszony életébe. Nem kérdi meg: hogy és mint történt? Semmi erkölcsi prédikáció. Szinte döbbenetes, hogy még Istenre se hivatkozik. De miért is tenné, hiszen jelen van! Amikor Ő a legemberibb, akkor a legistenibb. Amikor ez a szó elhangzik, szinte tapinthatóan érezhető, hogy ez az asszony valóban nem fog többé vétkezni. Ezzel a mondattal az újrakezdés lehetőségét biztosítja az asszony számára. Ezért mertem és merem mindig mondani, hogy a tanítványság egyik legnagyobb csodája, hogy *van benne újrakezdési lehetőség*. Jézus nem azt tette, amit ilyen esetben századokon át tettek követői az Ő nevében. És ez volt még a jobbik eset, amikor az elbukott leányzót vagy nőt zárdába vagy kolostorba csukták. Még csak meg sem esketteti Istenre, hanem visszaküldi az életbe, mert ott kell majd megállnia a helyét. Ott kell majd úgy élnie, hogy többé ne vétkezzen.

Végül, de nem utolsó sorban, Jézus eleget tett a törvénynek is. Mert Ő a törvényt nem eltörölni, hanem betölteni jött.

A halálos ítélet, amelyet ebben az esetben a törvény kimond, végrehajtatik, sőt előkerül a férfi is. *Jézus maga lép a helyébe*. Meghal az elmenekült vagy futni hagyott férfi helyett és az asszony helyett is, sőt azok helyett is, akik készek voltak a kövezésre...

MEGOLDÁS A BŰNHÖZ KÖTÖDÖTT ÉLETRE

Az embert gyakran elfogja a kétség. „Uram, öreg vagyok, beteges, fájnak a tagjaim, képtelen vagyok olyan gyorsan futni, amint kívánod.” Isten azonban nem azt kívánja, hogy rekordereket megszégyenítő tempóban vágassunk életünk ügyes-bajos dolgai között. Amit kíván: a magatartásunk, a folyamatos törekvés a belső tökéletesedésre, a felkészülés a vele kötött szövetség húsvéti beteljesedésére.

A viharba került hajó legénysége páni rémülettel igyekszik megszabadulni a jármű minden fölösleges terhétől, ami veszélyeztetheti életüket, a kikötőbe jutást. Ilyesformán kellene tennünk nekünk is. Kiszórni a lelkünkől minden feleslegest. Mindent, ami a múltra, azaz a veszendőre emlékeztet. Csak így lehetünk könnyűek és súlytalanok, csak így futhatunk be a nekünk készített célba.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor